

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

M. Popovich, Secretary.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фермерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на р.і вулиці Пчірчард і Мекгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ОСЬМА РІЧНИЦЯ ПРОЛЕТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

Семого листопада минає вісім років, як робітники й неможливі селяне буржуазії Росії повстали проти панування буржуазії й встановили свою владу. Вісім років існує вже перша в історії людства робітничо-селянська держава, що зросла й сформувалася в Союз Радянських Соціалістичних Республік.

Кожного року день семого листопада обходять як велике свято не тільки робітники й селяне Радянських Республік, але й по цілому світі. І не дивно. Революція в Росії, що сталася 7. листопада 1917 р. мав величезне значіння для поневолених і виснажених працюючих мас цілої земської кулі. Класова боротьба між буржуазією й пролетаріатом в Росії є колосальним здобутком працюючих цілого світа. Тому то класова свідомість робітничої класи зовсім слушно вважає день семого листопада своїм великим святом а кожний успіх Радянських Республік своїм успіхом.

Це зовсім зрозуміле. В Радянських Республіках влада в руках робітників і селян. Відібрано там фабрики у фабрикантів і землі від царської родини, князів, поміщиків, монастирів, церков на власність працюючих і позбавлено суспільних галасів можливість жити з викупу праці других. А це й є те, чого хоче і до чого змагає революційний пролетаріат і неможливе селянство різних країн. Вони теж знають, що від успіху Радянських Республік залежить і успіх їхніх змагань. Через те, святкуючи кожну річницю пролетарської революції в Росії, вони роблять підсумки здобутків Радянських Республік.

А успіхи й здобутки Радянських Республік з року на рік збільшуються. Зокрема за останній рік їхні досягнення неймовірно великі, що заслуговують на подив. Перебравши в свої руки зруйновану, промислово нерозвинену, неграмотну величезну країну, працюючі Радянських Республік мусіли пережити роки страхотливої цивільної війни, а також війни з гордами чужоземними ворогами, що йшли на допомогу контрреволюції з усіх сторін країни, блякаду, якою оточили їх капіталістичний світ, а потім нескінченні муки жахливого голоду. І все це пережили й перемогли вони та примусили цілий світ рахуватися з Союзом Радянських Соціалістичних Республік, як з великою, непереможною силою.

На полі зовнішньої міжнародної політики С.Р.С.Р. здобув визнання усіх найбільших держав світа, за винятком Злучених Держав, які теж не довго вже відмовлятимуть від нього. У внутрішній політиці, своїми правдивими і корисними розв'язками питання загально-союзного характеру, національного і всіх тих, що торкаються поодиноких Радянських Республік, складових частин Союзу, С.Р.С.Р. зміцнив свою силу так, як цього не могла й не може зробити ні одна інша держава в світі. Досягнення С.Р.С.Р. на полі економічної відбудови подивляють, хто тільки відвідував радянську країну в останньому році. Будівель встановлено без дефіциту. Грошову справу розв'язано і радянський червонець стоїть сильніше навіть від англійського фунта-стерлінга і американського долара. Неймовірно велику працю виконано в С.Р.С.Р. на освітньо-культурному полі. Наука поширюється всіма способами й засобами. Неграмотність винищується. Про виховання дітей піде в світі так не дають, як в С.Р.С.Р. Мистецтво скрізь зацілю буйним квітом. І всім цим користуються і все це творять робітники й селяне.

Полковник В. Н. Гаскел, що чотири роки тому був в Радянських Республіках керівником розподілу американської допомоги голодуючим, відвідав С.Р.С.Р. цього року знову і, повернувшись недавно, описує своє величезне здивування з тої неймовірної перемінки, яку він там побачив після чотирьох років. Він, між іншим, робить такі порівняння:

"Садом за Великою Віїною і політичним хаосом, в якому потонула країна колишніх царів і її продукція, прийшла страшна посуха. Не врожайна збірка. В наслідок настало таке нещастя, якого ніколи не знав ні один цивілізований народ на обличчю земської кулі".

"Нині робітники вже більше не голодні ані пригноблені. Радянське правління, яке є властиво диктатурою, що слухається комуністичної партії, завжди і у всякому сповніє волю робітників. Робітник є привласнюваною класом. Він може зайти собі до якого захоче готелю в сороці і дістати таку-ж всю усяку їжу, яку найбагатший чужинець".

"Порівняйте це з загальним прийнятим поняттям даної старої Росії — Росії з казковими багатствами і могутністю інших класів з реалістичним переосудуванням і недовірливим відношенням до пролетаріату — Росії з нагальною і сатрапським панством. Все те, розуміється, зникло в минулому. Колишні горді князі й дворяни тепер розбита по світі і дені з них служать за прислужників та кельнерів".

"Робітник, що колись був для них чимсь нічемнішим від порошини під їхніми гордими ногами, тепер є першим скрізь і у всякому".

"Робітничі діти, що за старих часів ніколи не мали до нічого нагоди, тепер також належать до упрямлішої класи. Правління має в своєму послідовно все і все провадить завжди зі спеціальним зглядом на робітників".

"Я спеціально був зацікавлений, положенням шпиталів нині, бо в 1922 році треба було замирати рани часописами і замирати їх нитками зі старої одежі. Не було тоді анестетиків".

"Тепер шпиталі чисті, санітарні і досить добре заоснащені модерними знаряддями і інструментами".

"Вулиці великих міст, що були в 1922 р. брудні, тепер такі-ж чисті, як в Нью Йорку і велику увагу звертається на муніципальне владування чистотою. Це має перворядне значіння, бо, наприклад, Москва має 2,600,000 населення, тоб-то майже два рази стілько, що 10 літ тому назад, а Ленінград щонайменше 1,000,000".

"Селяне дуже добре задоволені, хоч вони завжди боялись, щоб їх не за багато оподатковано. Тимчасом досить дивно, що вони тепер за мало оподатковані".

"Я вірю, що люди, які нерують Росію, працюють шире для загального добра їхньої країни, без думки про наживу; хоч їхні методи часом спотворюються і не досконалі, але вони що найменше ширі і не переставляють до того, щоб поставити інтереси працюючих руками на першому місці".

Такі спостереження а Радянських Республік подає в американській капіталістичній пресі полковник Гаскел, якого хіба ніхто не може назвати більшовиком, або навіть симпатиком більшовику. Це, що він каже, власне тільки підтверджує прич-

ну прихильного відношення працюючих мас і ворожого відношення буржуазії всіх країн до Радянських Республік.

Під цю хвилю, як працюючі святкують восьму річницю пролетарської революції і існування Радянських Республік, капіталісти не перестають думати про те, як би то їх знищити. Тому робітники скрізь повинні думати про те, щоб не допустити до нападів капіталістичних країн на С.Р.С.Р. Найкраще й найуспішніше можна це зробити зміцненням Комуністичної Партії, яка так в Радянських Республіках, як і по всіх інших країнах дбає тільки про інтереси працюючих і завжди провадить їх по правильному шляху у боротьбі проти капіталізму. Тому наше велике пролетарське свято ми ціло відсвяткуємо тільки тоді, коли здобудемо більше прихильників для комуністичного руху і більше членів для Комуністичної Партії.

П'ЯТСОТ НОВИХ ЧЛЕНІВ ДЛЯ КОМ. ПАРТІЇ КАНАДИ В ЛИСТОПАДІ.

Однєю з найважливіших фаз більшовизації нашої партії є збільшення числа її членів.

Більшовицька партія є масовою партією. Більшовизація означає не тільки марксистсько-ленінське виховання і реорганізацію будови партії, але також постійне рекрутування активних робітників до наших рядів і як найдалі поширення нашого членства і впливу.

Відлучи за постановою всекрасової конвенції по питанню більшовизації партії, організаційний департамент виготовив план, на основі якого місяць листопад мусить бути присвячений всім партійним частинам для здобуття п'ятсот нових рекрутів для комуністичної партії.

Семого листопада припадає восьма річниця Російської Революції. Вісім років пролетарської диктатури. Вісім років безперестанно зростаючої сили і впливу першої Робітничо-Селянської Республіки. Вісім літ, під час яких комуністичний рух, під проводом Комуністичного Інтернаціоналу, став центром гуртування революційного робітництва цілого світу.

Успіх наших товаришів в Радянських Республіках, а разом з тим спроби світової буржуазії знищити комуністичний рух, є переконливими доказами невідкладної koniecznosti зміцнення нашої партії і перетворення її в масову партію робітничої класи.

Кожний комуніст повинен бути передовим організатором. Кожний комуніст мусить поставити собі за обов'язок зробити місце його праці комуністичною твердинею. Кожний комуніст мусить визнати за наше перше завдання будову нашої партії в масову більшовицьку партію.

Для комуністичного руху в цілому світі листопад є місяцем, в якому робітники буржуазної Росії здобули владу. Для комуністів Канади листопад цього року буде мати ще додаткове значіння, що він буде нашим місяцем здобування нових членів до партії.

На кожному мітингу кожної частини партії цього місяця справа кампанії за новим членством має бути першою спра-

вою на порядку нарад, зараз після кореспонденції.

До кожного члена, що відпав від партії, треба вдатися особисто або запросити його писемно на партійні збори.

Треба звернутися до кожного робітника в шапі, фабриці, копальні, чи де-б то не було, що співчуває комуністичному рухові, та запросити його, щоб взяв чинну участь в боротьбі, стаючи членом Комуністичної Партії.

До всіх робітників лівого крила і симпатиків в них треба звернутися з питанням: чому їм не вступити до партії? Кожний член та кожна членка і кожна партійна частина повинні уважати своїм обов'язком приєднати до партії в листопаді що найменше одного нового члена.

П'ятсот нових членів в місяць листопад. Це наша ціль і зусилля кожного члена мусить бути спрямовані, щоб її досягнути. Це виходить менше, чим п'ять членів на кожний відділ і це наше завдання легко виконати, як-що тільки ми серйозно про це подбаємо.

Нехай гаслом на цей місяць буде: **Святкуймо восьму річницю пролетарської революції здобуттям п'ятсот нових членів! Кожний член організатор! Вперед до масової Комуністичної Партії!**

Організаційний Департамент Компартії Канади.

СЬОГОДНЯ ВЖЕ 7. ЛИСТОПАДА, СІМ ДНІВ КАМПАНІЇ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ РОБІТНИЧОЇ ПРЕСИ В КАНАДІ. ШО ТИ РОБИШ ЗА ЦІХ 7 ДНІВ ДЛЯ СВОЄЇ ПРЕСИ? ШО ЗРОБИЛА ТВОЯ МІСЦЕВІСТЬ ЗА ЦІХ 7 ДНІВ? ДОКАЖИ В ЦЬОМУ МІСЦІ, ШО ТИ ДІЙСНО СВОЙОМ РОБІТНИКОМ АБО ФАРМЕРОМ! ЗБИРАЙ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ І ПРЕСОВИЙ ФОНД ДЛЯ "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ", "РОБІТНИКІВ" І "ФАРМЕРСЬКОГО ЖИТТЯ"!

ЧОМУ українська робітничка преса в Канаді мусить звертатися за допомогою до своїх читачів і читачок? Тому тільки, що вона робітничка, а не панська і пише все правду, бореться з брехнею та шахрайством і стоїть на сторожі прав працюючих. Допоможи-ж цій пресі скільки можеш в цьому місяці!

РЕВОЛЮЦІЯ І ЇЇ ВПЛИВ НА ГАЛИЧИНУ.

У всевітній історії раз на раз завжди залишались повивки розділ, присвячений великій російській соціалістичній революції. Звуть її російською тому, що почалася вона в корінній Росії і охопила всі землі тодішньої російської імперії. Аж пізніше, коли ця революція визволила інші народи, що входили в склад царської Росії, світ довідався про інші землі, як Україна, Білорусь, Грузія, Туркестан. До революції були це провінції Росії, в яких жорстоко подавлювався кожний національний прояв народу і світ знав тільки про "одну, велику і неподільну Росію". Цю обманливу маску здерла з Росії як велика соціальна революція 1917 року.

Галичина — це найбільший сусід України, яка до 1917 року звалася загальною теж Росією, а часами звали її Малоросією. Соціальна революція в 1917 р. не могла не мати впливу й в Галичині. По сьогоднішній день цей вплив такий сильний, що без сумніву, дуже змінив обличчя довоєнної Галичини. Ми коротко розглянемо цю зміну.

Кожний ширше освічений людина було відомо, що Галичина до війни 1914 року була страшенно консервативною країною, відстаючою і в дійсності країною дрібного міщанства. В цій закутій світлі зійшлися дві культури: польська й німецька, яку поверховно переримували Українці Галичини. Не маючи своєї великої культури і не знаючи її тої, яка була, вони, щоб "бути культурними", хватили дещо від Німців, дещо від Польків і — звичайно, дуже невміло. Мішанина трьох культур, до того не ґрунтовна, а поверховна мішанина, створила в галицькій інтелігенції типичних міщан, обмежених, мало освічених, з вродженим нахилом вислугуватися кожному тому, хто держав над Галичиною здоровий кулак. Тому-то довоєнна історія Галичини така сіра, одноманітна, сумна. Головні ролі грали тодішні посли до австрійського парламенту, які були сто разів вірніші Габсбургській династії, як самі австрійські монархи.

Російська революція 1917 р. заскочила Галичан вірними Австрійцями і українськими націонал-шовіністами, що мріяли про самостійну Україну, розуміється, під опікою Австрії. Однак з хвилею, як австрійська й німецька армії заняли в 1918 році Україну і почали на право й ліво вимордовувати українське працююче населення, як в Києві проголошено гетьманом німецького наймита Скоропадського — велика частина

кращих одиниць з Галичини на Україну, мало великий вплив особливо на молоде галицьке покоління. Велика соціальна революція в Росії і на Україні не тільки заставила більше думати, але й почала виховувати дійсних борців працюючих. Сьогодні, навіть консервативні українські націоналістичні групи в Галичині думають багато інакше, як до революції. (Одиноками заскорузлими консерватами, яких думка заморозилася і не посувається вперед, це так звані українські "патріоти" в Канаді і Злучених Державках.)

Соціальна революція, що створила Радянську Україну, самостійну і рівноправну робітничо-селянську державу, яка входить в Союз Радянських Соціалістичних Республік, відсунула Галичину, як український культурний і політичний центр, на другорядне місце. До революції Галичина вважалася піємонтом України, сьогодні ця піємонтом є Радянська Україна. Небувалый розв'яз національної культури, української преси й книжки, українського шкільництва від найнижчого до найвищого ступеня, українських політиків, — все це тепер не в Галичині, а в Радянській Україні.

Тимчасом робітництво й селянство України зробили друге повстання, цим разом проти Петлюри і його "Української Народної Республіки", протгнали його на Волинь і в Галичину, та завели на Україну радянську, робітничо-селянську владу.

Галичане ще ближче познайомились з петлюрівським шумовинням тоді, коли петлюрівці прогнані з України, опинилися частинно на галицькій землі. Тільки відпадки галицького суспільства, люде безхарактерні й морально упавші піддержували приязні зв'язки з петлюрівцями. Горстка чесних і ідейних людей, що силою ударили від Польків, університети, тикала при найближчій нагоді до Галичан і примошувалася в галицьких державних та військових установах.

Галичане вже знали, що з петлюрівцями держави не збудують, але революційні події не чекали і тодішні галицькі дрібно-буржуазні провідники заставили галицьку армію перейти 1919 року на Україну і боротися спільно з нечисленними петлюрівськими частинами проти червоних військ.

В дійсності, боролись Галичане, а петлюрівці боролись з дітками, пили і робили жидівські погроми. Не дивниці-ж, що Галичане цілковито втратили в них віру і коли довелося осінню 1919 року вибирати: перехід до Польків або Румун, чи злучитися з Червоною армією, то Галичане злучилися з червоними, а петлюрівці перейшли до польських панів. Цей крок Галичан має величезне значіння в історії революційної галицької боротьби.

Поминаючи це, що частина Галичан спровокована польсько-петлюрівськими агентами перейшла в кілька місяців пізніше до Польків, все-ж таки частина залишилася по сьогоднішній день на Радянській Україні. Окрім цього, перебування такої поважної частини

Великий переворот в способі думання і діляння українського суспільства Галичини, без сумніву треба звідати тільки соціальної революції Росії і України. З кожним роком в Галичині стає менше заскорузлених консерватів між інтелігенцією і з кожним роком навіть обмежена і бідна галицька інтелігенція революціонується. Правда, робітничо-селянські маси давно випередили в цьому напрямі інтелігенцію, але це може й добре, бо заставили її підбигати тепер за ними.

В. Підвисоцький.

Всіх членів і членкинь українських робітничих організацій при У.Р.Д. у Вінніпегу проситься прийти в суботу 7. листопада, в год. 2-й по полудні, до Українського Робітничого Дому. Справа дуже важна. Листопадовий Комітет.

ЗАСІДАННЯ РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ (МІНІСТРІВ) УКРАЇНИ ЗА ГОЛОВУВАННЯМ ТОВ. ЧУБАРЯ.